

**'Nog steeds weten we niet precies
waar de grenzen liggen'**

[1]

Toan Nguyen en de noodzaak

LAUFEN ZOEKT NOG STEEDS HET UITERSTE IN KERAMIEK

Toan Nguyen ...misschien
kan het nog extremer... [1]

Antero: sierlijke
mannenurinoirs [2]

Erik van den Berg

Als hij ze niet gebruikt, stopt hij zijn ranke duimen in de broekzakken van zijn zwarte spijkerbroek. Maar tijdens de rondleiding haalt hij ze er regelmatig uit om zijn woorden kracht bij te zetten. Ditmaal glijden zijn duim en wijsvinger over de dunne randen van het witte, gladde bad. Toan Nguyen praat zacht, alsof hij de waskommen en badkamermeubels niet wil storen: “Keramiek is zo bijzonder, maar je moet het leren begrijpen. Het is dun, maar allesbehalve scherp. Het leeft niet, maar dat scheelt weinig. Je kunt het ruiken, voelen, proeven.”

Als we zijn nieuwe INO-productlijn in de Laufen-showroom in Houten bekijken, wordt al snel duidelijk dat we met iets bijzonders te maken hebben. Een verfijning die je zelden treft in badkamermeubels. En iets soortgelijks geldt voor de VAL-lijn van designer Konstantin Grcic. Samen met het onderzoeksteam van Laufen werkten de twee designers de afgelopen jaren aan een nieuwe vorm van keramiek. Door toevoeging van het kleurloze mineraal korund (aluminiumoxide) is het veel sterker dan het traditionele materiaal. Hierdoor opent het deuren naar nieuwe vormen.

“Toen we begonnen aan het onderzoek, wisten we niet waar het zou eindigen”, legt de Franse ontwerper uit.

“Zelfs de grootste keramiekkenners wisten niet wat er mogelijk was. En nog steeds weten we niet precies waar de grenzen liggen. We kunnen nu een hoekradius van één tot twee millimeter maken. Voorheen was hooguit zeven millimeter haalbaar. Maar we staan nog maar aan het begin van iets nieuws. Misschien kan het nog extremer.”

CONTEXT Opdrachten als deze passen precies in de filosofie van Nguyen, die naar eigen zeggen uitsluitend ontwerpt als er een duidelijke noodzaak is. “Ik maak nooit iets uit mezelf. Ik heb een opgave nodig, een context, een historie. Er zijn al ontelbaar veel stoelen gemaakt, allemaal met een rugleuning en twee armleuningen. Dus waarom zou je nog een nieuwe stoel willen ontwikkelen? Die noodzaak ontstaat pas als er een bedrijf is met een visie, dat iets bijzonders wil maken met nieuwe materialen of volgens een nieuwe werkwijze. Alleen dan kan je iets maken dat verder reikt dan slechts de volgende stoel.”

Zo’n ‘verder reikend product’ kan in zijn optiek alleen bereikt worden door middel van de gouden driehoek, zoals hij het zelf noemt: de designer, het merk en de ambachtslieden. De designer is binnen die driehoek

Een paar jaar lang werkte de Fransman Toan Nguyen met specialisten van Laufen aan een nieuwe vorm van een oud materiaal. Het resulteerde in een kleine design-revolutie. De visie van een designer met een opdracht.

[1]

**Keramik tot
het uiterste** [1]

**Dunne hoeken in
donkere omgeving** [2]

**Combinatie met
warm hout** [3]

**Productie is
precisiewerk** [4]

Koele tinten [5]

de generalist die de ene dag stoelen en de andere dag wellnessproducten kan ontwerpen. Voor het merk en de ambachtslieden gelden andere wetten.

PIZZA “Als generalist wil ik uitsluitend werken met mensen die beter zijn in iets dan ik. Met echte ambachtslieden, specialisten. Als ik vis wil eten, ga ik ook naar een visrestaurant. En als ik pizza wil eten, ga ik naar een pizzeria. Ik geloof niet in restaurant waar ze zowel pizza als vis verkopen. Dan weet je zeker dat je nooit de echte top krijgt. Zo is het ook met design. Al heb ik het geluk dat ik als generalist de ene keer in een visrestaurant mag werken en de andere keer in een pizzeria.”

Het is een werkwijze die hij grotendeels overnam van Antonio Citterio. Meer dan tien jaar lang werkte Nguyen in Milaan onder de vleugels van deze Italiaanse designer. Hij belandde er nadat hij enkele jaren had gewerkt in zijn geboortestad Parijs, waar hij de roemruchte ENSCI-Les Ateliers doorliep: “Ik heb veel te danken aan mijn leermeester. Hij leerde me het vak, gaf me de vrijheid om me te ontplooiën en binnen zijn grenzen mijn eigen weg te gaan.”

WEERSTAND “Onze filosofieën ontlopen elkaar niet veel. Dus ik had daar ook nog jaren kunnen blijven”, vervolgt hij. “Maar ergens was het te makkelijk. Meneer Citterio had alle grote merken als klant en we werkten onder de perfecte condities. Die positie heeft hij zelf gecreëerd door jarenlang hard te werken. Maar die periode heb ik niet meegemaakt. Ik kwam in een gespreid bedje terecht. Ik wilde dezelfde weerstand voelen als hij, tegen de stroom in.”

Daarom ging Nguyen zijn eigen weg en opende hij in 2008 een eigen designstudio in Milaan. Twee jaar later ontving hij zijn eerste Red Dot Design Award voor The Bellows-zitkrukken voor Walter Knoll, en de jaren daarna bleef hij prijzen krijgen voor zijn meubels. In 2012 maakte hij voor het eerst een uitstapje naar wellnessproducten. En met zijn subtiel vormgegeven Antero mannen-urinoir voor Laufen sleepte hij direct een nieuwe Red Dot in de wacht. Het was de basis voor verdere samenwerking met het Zwitserse bedrijf. En tot nu toe is het het enige wellnessmerk waar hij voor ontwerpt.

“Misschien kun je keramiek het beste op waarde schatten als je koffie drinkt”, besluit de ontwerper als we na de rondleiding aan tafel zijn gaan zitten. “De koffie hier is goed, zelfs uit een plastic bekertje of glas. Maar als je het drinkt uit een fraai vormgegeven kopje van keramiek, smaakt het beter. Zo’n kopje doet iets met de koffie. Het maakt het zachter, warmer.”

Terwijl hij het zegt, glijden zijn handen over de boven- en zijkant van het kopje. “Bijzonder he? Dat een materiaal of vorm je anders kan laten proeven.”

www.toanguyenstudio.com | www.laufen.com

